

ECLI	ECLI:NL:RVS:2003:AF5130
Datum uitspraak	5 maart 2003
Inhoudsindicatie	Bij brief van 13 juli 1999 heeft het Landelijk instituut sociale verzekeringen (hierna: Lisv, thans het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, hierna: UWV) een verzoek van appellant om vergoeding van proceskosten tot een bedrag van f 800,00/€ 363,02 afgewezen.

Volledige tekst

200200506/1.

Datum uitspraak: 5 maart 2003

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend te [woonplaats]

tegen de uitspraak van de arrondissementsrechtbank te Maastricht van 21 december 2001 in het geding tussen:

appellant

en

het Landelijk instituut sociale verzekeringen (thans het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen).

1. Procesverloop

Bij brief van 13 juli 1999 heeft het Landelijk instituut sociale verzekeringen (hierna: Lisv, thans het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, hierna: UWV) een verzoek van appellant om vergoeding van proceskosten tot een bedrag van f 800,00/€ 363,02 afgewezen.

Bij besluit van 2 december 1999 heeft het Lisv het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 21 december 2001, verzonden op die dag, heeft de arrondissementsrechtbank te Maastricht (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard, de bestreden beslissing op bezwaar vernietigd en het bezwaar alsnog niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 24 januari 2002, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 19 februari 2002. Deze

brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 28 februari 2002 heeft het UWV van antwoord gediend.

Na afloop van het vooronderzoek is op 4 november 2002 nog een nader stuk ontvangen van appellant. Dit is aan de andere partij toegezonden.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 januari 2003, waar appellant, vertegenwoordigd door mr. E.R. Schenkhuisen, advocaat te Den Haag, en het UWV, vertegenwoordigd door P. Huiskamp, juridisch medewerker van het UWV, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) wordt onder besluit verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, kan een belanghebbende tegen een besluit beroep instellen bij de rechtbank.

Ingevolge artikel 7:1, eerste lid, - voorzover thans van belang - dient degene aan wie het recht is toegekend tegen een besluit beroep op een administratieve rechter in te stellen, alvorens beroep in te stellen tegen dat besluit bezwaar te maken.

2.2. De brief van 13 juli 1999 is een reactie op een aan het Lisv gericht verzoek van appellant om vergoeding van schade bestaande uit de proceskosten waarin appellant is veroordeeld in een civiele procedure tussen appellant en zijn voormalige werkgeefster, de besloten vennootschap "ABS Meeressen B.V.". De beweerdelijk geleden schade is, naar appellant stelt, veroorzaakt door uitlatingen en mededelingen vanwege het Lisv.

2.2.1. De Afdeling stelt voorop dat, nu het hier om een buitenwettelijk verzoek om schadevergoeding gaat, de rechtbank terecht is nagegaan of tegen de gestelde schadeveroorzakende handelingen van het Lisv beroep kan worden ingesteld bij de bestuursrechter. In hoger beroep is niet meer in geschil dat van een door het Lisv genomen schadeveroorzakend besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb geen sprake is. Tegen het beweerdelijk schadeveroorzakende handelen van het Lisv kan, gelet op artikel 8:1 van de Awb, dan ook geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld. Omdat in het verlengde hiervan - gezien de uitspraak van de Afdeling van 6 mei 1997, inzake nummer H01.96.0578/Q01 (AB 1997, 229, BR 1997, p. 599, Gst. 1997, 7060, 3, en JB 1997/118) - evenmin beroep bij die rechter openstaat tegen de brief van het Lisv van 13 juli 1999 strekkende tot afwijzing van het verzoek om vergoeding van door handelen veroorzaakte schade, kon daartegen ook geen bezwaar worden gemaakt op de voet van artikel 7:1 van de Awb. De rechtbank heeft daarom terecht geoordeeld dat het Lisv het door appellant tegen de afwijzing van zijn verzoek gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk had moeten verklaren.

2.2.2. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.J. Boukema, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. J.A.W. Scholten-Hinloopen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Boukema w.g. Schuurman
Voorzitter ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 maart 2003

-282.